

rette en Stats-Dampskibsforbindelse, kunne I have det saa godt, saa trække vi vore Skibe tilbage uden Barsel fra den 1ste April; saa kunne I se, hvorledes I kunne saa eders Landbrugsprodukter befordre! Jeg nærer nu ikke nogen Tvivl om, at det forenede Dampskibsselskab sandsynligvis vil forsøge at øve et lignende Tryk til næste Aar, ja, fremt vi fulgte de ærede Medlemmer i denne Sag, der sige, at Spørgsmaalet ikke er tilstrækkelig overvejet, der sige: Lad os vente, lad os tage Anstand til næste Aar! Næste Aar vilde vi sikkert komme til at staa over for en lignende Trussel. Jeg tror ikke, at det er det høje Rigs Mening, at vi bør bøje os for et saadant Pres, som der her er forsøgt lagt paa den Beslutning, som vi her i Dag skulle tage. For det første tror jeg, at hvis det skulde blive virkeliggjort, hvad jeg dog tvivler paa, men hvis Dampskibsselskabet virkelig skulde gøre Alvor af sin Trussel og træde tilbage fra Overenskomsten, vil det vel være muligt at opnaa ny Overenskomst med et eller andet privat Selskab, det være sig indenlandsk eller udenlandsk, om at besørge Fragten. Der vil sikkert være Mederier nok, som man kan træffe Overenskomst med, og gennem hvem man kan saa Farten besørget, lige saa forsvaerlig som den hidtil er bleven besørget. Jeg vil kun bestemt fastholde, hvor utilbørligt det egentlig er, at vi her udsættes for et saadant Pres fra Dampskibsselskabets Side. Det forekommer mig, at Dampskibsselskabet har ganske simpelt at afslutte sin Kontrakt for indeværende Finansaar under Forudsætning af, at der i dette ikke vil blive kontureret fra Statens Side; men det er ganske urimeligt, at Dampskibsselskabet vil forsøge paa at lægge Pres paa, hvilke Beslutninger vi ud over næste Finansaar, for hvilket Kontrakten gælder, maatte tage fra Lovgivningsmagtens Side. Jeg skal altsaa i Henhold til, hvad jeg tidligere har fremført om denne Sag vedblivende anbefale det høje Rige at stemme for Flerallets Forslag om Anskaffelse af 3 Skibe til Esbjerg—Parteston Routen. Jeg er fuldstændig overbevist om, at hvis dette Forslag forfajtes i Dag, saa ophøre vi med at have noget virkelig Hold paa denne Sag. Det er min fulde Overbevisning, at de Indrømmelser, der ere gjorte af det forenede Dampskibsselskab, ere fete med Henblik paa Udsigten til, at der her skulde etableres en Stats-Dampskibsforbindelse. Forfaster Folketinget i Dag vort Forslag, selv om det er med vage Udtalelser om, at man maatte ad Aare kunde tænke paa at tage det op, er Spørgsmaalet dødt og magtesløst, da er det i Virkeligheden

flaaet ned, og saa ophører man herfra at have nogen som helst Haand i Hanke med denne Sag; saa ophøre vi med at kunne øve nogen virkelig Indflydelse paa en Forbedring ad Aare i dette Spørgsmaal. Det er, jeg gentager det, umuligt for os at slaa os til Taals; derved saa vi kun en halv, en yderst stykkevis Forbedring af det bestaaende Forhold, og ingenlunde en Ordning, der betrygger for Fremtiden.

P. Holm: Skønt det maatte kunde synes overflødig, at jeg paa dette Tidspunkt udtaler mig om dette Vædringsforslag, som nu saa mange ærede Medlemmer have bestæftiget sig med, skal jeg dog gøre et Par korte Bemærkninger, der ligesom de to sidste ærede Taleres Foredrag fremkomme i Anledning af de Bemærkninger, der saaldt fra det ærede Medlem for Slagelse (Røedt). Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa vidt og bredt at omtale Statsdrift kontra Privatdrift, dens Nytte og Fordel o. s. v. Derom er det ikke Tidspunktet at begynde en Diskussion. Jeg skal dog, naar det ærede Medlem for Slagelse gentog sine Udtalelser fra 2den Behandling og citerede den højtærede Ministers Udtalelser om, at Statsdrift var dyr og slet, og at han derfor ikke kunde stemme derfor, dertil sige, at der kan være to Aarsager til, at Statsdriften er dyr og slet i Forhold til den private Drift. Den ene kan være den, at Ledelsen er daarlig, at den ikke formaar at magte den Opgave, der lægges i dens Haand, eller ogsaa kunne de Folk, der skulle bestæftige sig med den omhandlede Sag, ikke arbejde med den samme Interesse, med den samme Øyst og Iver, den samme Ighærdighed, naar det gælder om at arbejde i det Samfunds Interesse, af hvilket de dog ere Borgere lige saa godt som alle andre, med hvilken de vilde arbejde, naar det alene drejede sig om deres egen Interesse. Det vil jeg imidlertid nødig bestynde nogen for, eller sigte nogen Statsborger for at være af den Slags. Jeg antager heller ikke, at det var det ærede Medlems Mening, jeg antager, at det er Ledelsen, det skorter paa, og der kan han jo holde sig til den højtærede Ministers Udtalelser ved 2den Behandling, om at Ledelsen efter Sønderrigsministerens Mening ikke er i Stand til paa behørig Maade at overtage Driften af det, som der her er Tale om. Saa siger det ærede Medlem, sandsynligvis ud fra denne Betragtning, at det forbaer ham i højeste Grad at se et saadant Forslag komme frem fra Demokratiets Side. Naar man har en Statsstyrelse, hvad vi have i alle Lande, og naar der er Partier i